

Nyt fra ASSISI-KREDSSEN

Juni 2006

nr. 51

*Laudato sie, mi Signore,
cun tutte le tue creature,
spezialmente messer lo frate Sole...*

Lovet være du Herre
med alle dine skabninger
særligt hr. broder Sol

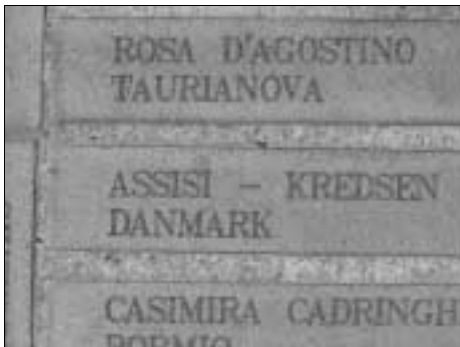

INDHOLD:

Årsmødeberetning	<i>side 3</i>
Årsmøde-referat	<i>side 5</i>
Hvor bevæger kirken sig hen	<i>side 6</i>
Årsmøde-prædiken	<i>side 7</i>
Regnskab 2005	<i>side 10</i>
Kommende arrangementer	<i>side 12</i>
Fra Danske Kirkers Råd	<i>side 12</i>
Udskiftning i bestyrelsen	<i>side 14</i>
I Frans' fodspor	<i>side 15</i>
Adresser	<i>side 20</i>

ASSISI-KREDS DATOER

23. september: Efterårstur
30. september - 7. oktober:
Rejse til Assisi
18. november: Efterårsmøde
24. februar 2007:
Generalforsamling og årsmøde

Assisi-Kredsens sten

På vejen mellem Santa Maria degli Angeli er der anlagt en pilgrimssti, som er brolagt med sten med navne.

Også Assisi-Kredsen har - som det ses på dette foto erhvervet sig en sådan sten.

Årsmøde med generalforsamling

Lørdag den 25. februar 2006

i Enghave kirke

Beretning

Sidste årsmøde blev afholdt den 26. februar 2005 her i Enghave Kirke hvor teologen Peter Lodberg holdt et meget indholdsrigt foredrag om den økumeniske situation i Danmark i disse år.

Bestyrelsen har i årets løb afholdt tre bestyrelsesmøder.

Der har været afholdt to vellykkede rejser til Assisi, én sidst i maj med 30 deltagere, og én i begyndelsen af oktober med 23 deltagere. Ud over de rejser Assisi-Kredsen laver, får vi mange henvendelser fra enkeltpersoner og andre grupper som har brug for gode råd og vejledning i at rejse til og bo i Assisi. Hér er vores hjemmeside på internettet en mulighed for at finde et sted at bo i Assisi.

I årets løb bliver det også til en del foredrag ved sognemøder og –eftermiddage rundt om i menigheder, ved studieforløb og undervisning.

Der har været afholdt to møder i årets løb: i august om Den hellige Birgitta af Vadstena v/ docent Nanna Damsholt, og i november havde vi besøg af en dansk billedskærer, Claus Englund, som fortalte levende og interessant om et sjældent håndværk, billedskærerkunsten. Til foredraget havde han til beskuelse medbragt mange af sine arbejder.

Efterårsturen, 9. - 11. september, gik i år til Vadstena-klostret et godt stykke oppe i Sverige ved Vättern, med 35 deltagere.

Jeg vil gerne takke alle jer rapportører der skriver så levende i Assisi-Kredsens blad om disse møder og ture og Assisi-rejser som I har deltaget i. Det er til stor fornøjelse for alle der ikke kan være med til det hele. Angående vort blad, så synes jeg vi skylder redaktionen af bladet, Gunnar Bach Pedersen og Marianne Plum, en stor tak for et varieret og velredigeret blad som holder os alle orienteret om alt hvad der foregår inden for Assisi-Kredsens horisont. Det sidste blad er nr. 50 i rækken, til lykke med guld-nummeret.

Assisi-Kredsen har også som sædvanlig været repræsenteret på det økumeniske efterårsmøde på Nyborg Strand i november.

Tak til bestyrelsen for godt og trofast og muntert samarbejde - og i år skal jeg sige

Vera Christensen tak for hendes mangeårige medarbejde i bestyrelsen, idet Vera har ønsket at udtræde af bestyrelsen.

Og tak til vores kasserer Lotte Abel for kontant og flot arbejde med at holde styr på vort regnskab, samt til vores revisor Edith Jensen for en venlig, men altid påpasselig revision.

Der er p.t. 350 medlemmer af Assisi-Kredsen. Der kommer nye til - velkommen til dem! - og der falder nogle fra ufrivilligt fordi "søster død" har aflagt dem besøg. Det er ikke muligt for os at følge de enkelte medlemmer helt nøje, men jeg vil dog nævne at et mangeårigt medlem, Erik Munck, døde sidste år, lige som min kære hustru Ane Hjerrild som ofte har været med i Assisi som med-rejseleder, og sidst på året døde Birthe Backhausen som har været aktiv i bestyrelsesarbejdet. Guds fred være med dem.

Tak til alle medlemmer, ikke mindst rejsedeltagere, for fælles oplevelser og godt samvær og for hilsner i årets løb. Pax & bonum,

Frederik Hjerrild

Årsmøde 2006 i Assisi-Kredsen Enghave Kirke, 25. februar 2006

Frederik Hjerrild bød velkommen til Assisi-Kredsens generalforsamling 2006
Dagsorden er udsendt i Nyt fra Assisi-Kredsen nr. 50

Ad. 1. Valg af dirigent. Her blev Anders Christensen valgt med akklamation. Anders Christensen takkede for valget og startede med at konstatere, at generalforsamlingen var lovlig indkaldt.

Alle formalia var i orden.

Ad. 2. Anders Christensen gav derefter ordet til Frederik Hjerrild for formandens beretning.

Denne bringes i kommende nummer af "Nyt fra Assisi-Kredsen."

Formandens beretning blev godkendt med akklamation.

Ad. 3. Vedtægternes formålparagraf blev gennemgået af Frederik Hjerrild. Forslag til støtte af unges ophold kom frem. Bl.a. blev nævnt Diakonissestiftelsens projekt "Diakoniår". Det blev overlagt til bestyrelsen at se på ideerne.

Ingen ændring i Vedtægterne.

Ad. 4. Regnskabet blev omdelt og gennemgået af Lotte Abel.

Der var derefter tid til spørgsmål til kasserer og dermed regnskab.

Regnskabet blev derefter godkendt med akklamation.

Ad. 5. Bestyrelsens forslag om årsbidrag fra 2007 for en husstand, hvor begge navne oplyses skal være 150 kr. og enkeltmedlemmer uændret 100 kr., blev vedtaget med stort flertal.

Ad. 6. På valg i år var Marianne Plum, Suzanne Scavenius Torp og Vera Christensen. Marianne Plum og Suzanne Scavenius Torp var begge villige til genvalg og blev genvalgt med akklamation. Vera Christensen ønskede, efter 17 år i bestyrelsen, ikke at genopstille. I stedet blev Ingelise Therkildsen valgt.

Ad. 7. Valg af suppleant. Bestyrelsen har indstillet Eva Rungwald til suppelant. Eva blev valgt med akklamation .

Ad. 8. Valg af revisor. Edith M. Jensen blev genvalgt.

Jørgen Sanderhoff blev genvalgt til revisorsuppleant.

Begge med akklamation.

Ad. 9. Der var ikke indkommet nogle forslag til bestyrelsen.

Ad. 10 .Rejserne til Assisi 2006 blev kort omtalt.

Anders Christensen
Dirigent

Frederik Hjerrild
Formand

Marianne Plum
Referent

Hvor bevæger kirken sig hen?

referat Merete Petersen

På årsmødet den 25. februar holdt universitetslektor Hans Raun Iversen efter generalforsamlingen et spændende foredrag med ovennævnte titel .

Raun Iversen begyndte med at redegøre for samfundsudviklingen fra det 19. århundredes agerbrugssamfund over det 20. århundredes industrisamfund til det 21. århundredes servicesamfund og viste, hvordan denne udvikling har ført til et samfund, der i dag er optaget af ”livets mening” – hvor de afgørende relationer er vennerne, den vigtigste værdi: friheden til at udtrykke og realisere sig selv; hvor vore fællesværdier udtrykkes på kvalitetssteder: medierne, filmene, fjernsynet – oplevelse er afgørende. Religionens funktion er i dag udflydende: forskellige scener og relationer.

Konsekvensen af denne udvikling er, at vi er gået fra det givne og/eller valgte fællesskab over det midlertidige til det fluktuerende (bølgende) fællesskab – vi er i fællesskaber, når vi er i dem - minus faste fællesskaber. De 2 dominerende livssyn i dag er: nytteetik (hvad der er godt for mig) og selvrealisering.

I en undersøgelse krydser 60 % af danskerne ja til, at de tror på Gud, men de taler ikke gerne om Gud. Vi tror på Gud uden at have noget at sige om Gud. Vi går i biografen, f.eks. til ”Adams æbler” for at høre om ham. Jeltsin sagde engang: jeg tror ikke på Gud, for jeg er

marxistisk opdraget, men jeg er forbandet overtroisk.

I dag er spørgsmålet ikke ”hvem er Gud for mig” (19. århundrede) eller ”hvad er Gud” (20. århundrede) , men ”hvor er Gud”? Hvor kan jeg erfare Gud?

Kirken bevæger sig således fra at være en forståelseshorisont til at være en oplevelsesarena, samtidig med at menigheden bevæger sig fra at være en kernemenighed til at være en flydende menighed. Vi kommer i kirken, når vi skal have noget gjort: dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Kristendommen kan i dette sammenlignes med jødernes tempelreligion: man kom i templet ved omskæring, omkring 12 års alderen og når det brændte på.

Kirke i dag er at forkynde for fuglene samtidig med, at vi selv fluktuerer (bølger). Da Frans af Assisi forkyndte for fuglene var det provokerende – en præst i år 1900 måtte ikke gå uden for sine sognegrænser. Vi har i dag i storbyerne flydende menigheder.

Kirken er min, som den er din!!

Raun Iversens pointe er:

Kirken bevæger sig i dag fra det givne/valgte fællesskab til det fluktuerende fællesskab.

Prædiken til Assisi-Kredsens årsmøde i Enghave kirke 25.februar 2006

Af korshærspræst Johan Petersen

Prædiketekst :Mattæus-evangeliet 3,13-17 : Jesu dåb i Jordanfloden

Når vi har med evangeliet at gøre, vendes der ofte rundt på alting.

Noget der ikke ser ud af så meget, har eller kan få en enorm betydning.

En dåb ser ikke ud af så meget, men det er dog dér vi får at vide, at vi er Guds elskede børn, sådan som Jesus fik det at vide. Det var Gud alt om at gøre at få det sagt, derfor sendte han en due og der lød en røst fra himlen, der sagde, hvad det drejede sig om:

Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.

Der skete noget afgørende den dag ved Jordanfloden. Her hører vi de første ord af Jesus, der er refereret i Nye Testamente. Ordene er et svar på Johannes Døberens forsøg på at hindre Jesus i at blive døbt af ham. Det var Døberens menig, at det skulle være omvendt.

Men Jesus svarer: Lad det nu ske. For således bør vi opfylde al retfærdighed.

Vi hører at Johannes Døbereren blev inddraget i opfordringen.

I dag er det os, der får denne opfordring.

Vil vi være med til det ?

Tør vi overhovedet tro, at der er noget om det ?

Det lyder ret fantastisk, nærmest helt urealistisk, bare at sige sådan noget: opfyldelse af al retfærdighed. Der er ikke noget at sige til, at Johannes Døbereren vægrede sig ved at medvirke.

Han kendte sin samtid og dens uretfærdighed. Han kendte sig selv og sine egne ret små muligheder for at leve op til de store tanker om retfærdighed. Han havde faktisk god grund til at tvivle på, at det skulle kunne hjælpe nogen eller noget at han medvirkede

Og alligevel blev han opfordret.

Det samme bliver vi, også selvom vi har al mulig god grund til at tvivle på, at det har nogen betydning, hvad vi tænker, siger eller gør i den sammenhæng – i hvert fald ud fra en menneskelig forståelse.

I dag får vi så at vide, at der er en anden måde at se og forstå på, nemlig den guddommelige.

Vi hører at Gud vil og kan bruge mennesker i sin plan, ja, at han slet ikke kan klare sig uden, uanset hvad vi i øvrigt tror og tænker om os selv. For han ser noget andet i hver enkelt af os, nemlig et menneske der kan bruges, et menneske der har betydning, et menneske der har værdi, et menneske der har værdighed, et

menneske der kan være med til at opfylde al retfærdighed.

Vi ved godt hvordan det står til med os:

Hvor meget vi gør, som vi ikke skulle

beskyttelse. Vi ved, vi har brug for at leve i et fællesskab, hvor vi er accepterede som vi er, selvom vi gør som vi gør.

Derfor kommer Jesus til os, sådan som

”Frans får at vide, at han skal opbygge de små forfaldne kirker omkring Assisi”

have gjort, og hvor meget vi ikke gør, som vi skulle have gjort. Eller vi kan sige det med ordene fra teksten: Vi trænger til at blive døbt af Jesus.

Vi trænger til at komme ind under hans

han kom til Johannes Døberen og bér os om noget, nemlig at være med til at opfylde al retfærdighed.

Vi havde næppe fået den tanke af os selv, det er derfor vigtigt, at han kommer til os.

Dengang og i dag, og tiden derimellem.

Det er naturligt i dag ved Assisi-Kredsens årsmøde at pege på nogle begivenheder i Frans' liv, der peger i samme retning. F. eks. Da Frans får at vide, at han skal opbygge de små forfaldne kirker omkring Assisi. Det vigtige var at Frans kunne bruges.

Det så måske ikke ud af så meget, men det var dog i disse små forfaldne kirker, der skete noget afgørende for Frans.

Det fortælles, at netop i disse dage for snart 800 år siden (d. 24. februar 1209) kom der en præst fra benediktinerklosteret på Monte Subasio ned til Portiuncula for at læse messe. Det var en bitterlig kold morgen, som vi har det i disse dage. I sit testamente skriver Frans om denne morgen: Den Højeste selv åbenbarede mig, at jeg skulle leve efter evangeliet.

Jeg nævner denne begivenhed i dag, fordi teksten, der blev læst den morgen for de mange år siden, netop havde det budskab som Johannes Døberen prædikede: Himmeriget er kommet nær.

Johannes Døberen ville pege på Jesus, ligesom Frans ville det. Det er det Jesu komme betyder:

Himmeriget er kommet nær.

Det så ikke ud af så meget den vintermorgen for 800 år siden, men som vi ved, havde det en enorm betydning.

Det så heller ikke ud af så meget, da den menighed, jeg er præst for, samledes i en kondemneret ejendom i Borgergadekvarteret for 50 år siden på de søndage, hvor der ikke blev holdt korshærgudstjeneste. Dengang var det hjemløse og sprittere,

som samledes i et stort rum, hvor der havde været café. De havde samlet gamle divaner, kurvemøbler, kasser og hvad der ellers kunne sidde på. Der blev der holdt gudstjeneste med medbragt mad og sprit. De læste søndagens tekster, og en holdt en kort prædiken. De sang efter salmebøger, de ærligt og redeligt havde "lånt".

Denne undergrunds-menighed spurgte, om ikke Kirkens Korshær ville holde gudstjeneste hver søndag, og ikke kun en gang om måneden.

En korshærsmedarbejder besøgte engang et af medlemmerne af denne undergrunds-menighed under et fængselsophold og spurgte: Hvordan gik det i grunden til, at I sådan af jer selv fandt på at holde gudstjeneste. Og han svarede: jo, det må vel være, fordi vi ikke kunne undvære Jesus, at han opsøgte os i denne gamle beskidte saneringsejendom. Det er på grund af dette svar, jeg fortæller historien, for dels er dette svar i god overensstemmelse med prædiketeksten til i dag, og dels gives der vel ikke nogen bedre karakteristik af, hvad en gudstjeneste er: At Han opsøger os.

I disse jævne ord ligger dybest set nøglen til det hele. Han kommer stadig og opsøger os, dér hvor vi er, også når vi holder nadver sammen. Det ser ikke ud af så meget, men vi er sammen om Ham om hvem det fra himlen lød: Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.

Amen

Status pr. 31. december 2005

et 2005

	<u>AKTIVER</u>	<u>kroner</u>
	Indestående i bank, driftskonto	27.217
192.453	Indestående i bank, rejsekonto GBP	49.588
189.119	Indestående i bank, rejsekonto FHJ	22.631
<u>3.334</u>	OIKOS andele	<u>10.000</u>
		109.437
46.300		
-1.090	Kursværdi investeringsbeviser	<u>47.988</u>
196		
<u>-5.000</u>		<u>157.425</u>
	<u>PASSIVER</u>	
148.000	Egenkapital ved årets begyndelse	80.731
140.117	Årets overskud if. driftsregnskab	25.759
<u>7.883</u>	Årets overskud, rejsekonto GBP	3.334
	Årets overskud, rejsekonto FHJ	<u>8.044</u>
165		
<u>-4</u>	Overførsler fra rejse- til driftskonto	-10.000
161		
	Egenkapital ved årets afslutning	107.868
8.044	Kurstab	-1.349
	<u>Forudbetalinger m.m.:</u>	
-5.000	5 kontingentbetalinger for 2006	500
5.000	Forudbetalinger til GBP	46.300
	Depositum betalt af GBP	-1.090
	FHJ og BBP til gode	<u>5.196</u>
		50.906
		<u>157.425</u>

revideret d. 21/ 2 2006

Edith Jensen, revisor

Kommende arrangementer

Lørdag d. 23. september

Der planlægges en heldagstur lørdag d. 23. september. Planlægningen er endnu ikke på plads, men turen går forventelig til Skåne.

Reserver datoen og hold øje med hjemmesiden. Det er også mulighed ved henvendelse til Marianne Plum at få tilsendt program, når det foreligger.

Lørdag d. 18. november kl 11

Efterårsmøde i Enghave Kirke

Fra Danske Kirkes Råd

Assisi-Kredsen er medlem af Mellemkirkeligt Arbejdsforum under Danske Kirkers Råd. Her bringer vi et par ting fra Danske Kirkers Råds hjemmeside, www.danskekirkersraad.dk, med sammenhæng med konflikten om Muhammed-tegningerne.

Hilsen til Kirker

Ved Danske Kirkers Råds årsmøde i marts blev det besluttet at sende en hilsen til kirkerne i de lande, hvor offentliggørelse af Muhammed-tegningerne har fyldt særligt meget.

Hilsenen er blevet sendt til Den kristne Konference i Asien samt Det mellemøstlige Kirkeråd og kirkerådene i Nigeria, Malaysia, Indonesien, Pakistan og det økumeniske patriarkat i Tyrkiet.

Brevet var begrundet i, at også de kristne i muslimske lande måtte bære en del af byrden af den vrede, som tegningerne forårsagede.

Hilsenen havde følgende ordlyd:.

Letter from the National Council of Churches in Denmark

Frederiksberg, April 10, 2006

Dear sisters and brothers in Christ,

Greetings from the National Council of Churches in Denmark.

We write to express our solidarity with you in the wake of the international turmoil caused by the cartoons of the prophet Mohammed that were originally published by Jyllands-Posten here in Denmark.

It is with deep concern that we have experienced the disregard and disrespect towards Muslims from some groups in our own country and seen how this national crisis has spread to affect Muslims all over the world. When what is sacred for one religion is attacked, all religions suffer. We express our sympathy with Muslims in Denmark and the rest of the world whose religious feelings have been offended because of this uncalled-for lack of respect.

From our perspective, the freedom of speech is a fundamental right that must be exercised with responsibility and a code of ethics that respects others. Freedom of speech does not exclude respect for the faith of other. With freedom of speech follows respect for others. Such respect has not been exercised with the publication of the cartoons. To provoke or offend another person's faith for the sake of provocation alone does not serve any purpose. We therefore deeply deplore this provocation as well as the violent reactions the publication of the cartoons has caused.

It is with deep concern that we have followed the consequences of the cartoons in your countries. The National Council of Churches in Denmark wishes to express its solidarity with the churches of the Middle East, Asia, and Africa where Christian-Muslim relations have been seriously jeopardized because of the publication of the cartoons. We commend you on your on-going efforts to increase cooperation and respectful dialogue with your Muslim neighbours.

We support the Minute on Mutual Respect, Responsibility and Dialogue with People of other Faiths adopted at the 9th Assembly of the World Council of Churches which you will find enclosed with this letter. We recommit ourselves to the nurturing of Muslim-Christian relations, and will continue in Denmark to work to create and support platforms where Muslims and Christians can deepen dialogue and cooperation in the struggle for tolerance, peace and mutual respect.

In Christ,

Lene Suh Nicolaisen
General Secretary

Peter Lodberg
Chairman

Ændringer i bestyrelsens sammensætning

Ved årsmødet havde *Vera Christensen* valgt ikke at genopstille til bestyrelsen.

Hermed skal udtrykkes en tak for 17 års indsats i bestyrelsen, herunder i den sidste del ansvaret for Assisi-kredsens lille bog- og kortsalg.

Vi kan byde velkommen til nyt bestyrelsesmedlem *Inge Lise Therkildsen* og en ny suppleant, *Eva Rungvald*.

Vera Christensen

”VI GIK I FRANS AF ASSISIS FODSPOR”

Assisirejsen 27. maj – 3. juni 2006

af Birgit Pallesen og Gert Ryom-Hansen

Hvad er det, der gør den lille by i Umbrien så utrolig indtagende, at millioner af mennesker hvert eneste år valfarter til den?

Når vi sammen med vores rejsefæller stod på vores hjemklosters store tagterrasse med udsigt over Spoletoletten med de mange olivenlunde og de blå bjerge i horisonten, fandt vi en del af svaret.

Der er så usædvanligt smukt!

Himlen over os var noget helt særligt med den varmende sol, de flotte skyformationer og den utrolig smukke aftenhimmel i ubeskrivelige farver.

Assisi må være en af de mest maleriske byer i Italien.

Her har man bygget op og brudt ned – også ved hjælp af jordskælv – og har

kombineret farver på en udsøgt måde. Bygmestrenes og borgernes fantasi har aldrig ødelagt byens sjæl.

I Assisi bygges ingen supermarkeder, biografteatre, diskoteker eller stormagasiner. Byen ånder af ydmyg og enkel skønhed, ligesom sin mest berømte borger – ja, for det er jo i virkeligheden ham, der gør Assisi til noget helt særligt.

Et af de bemærkelsesværdige træk ved Assisi i dag er, at alle de fordomme og barrierer, der adskiller mennesker fra hinanden, bortfalder i det øjeblik, man træder ind gennem en af byportene.

En fredens ånd hviler i Assisi.

Italienerne er et rart folkefærd, når blot de ikke sidder på en scooter eller i en bil. Sådan er det vist i alle de større italienske byer, men ikke i Assisi. Godt nok er der for mange motoriserede køretøjer i byen, men man kører pænt og hensynsfuldt, og der dyttes ikke.

Som turist og pilgrim mødes man overalt

af smilende og imødekommende mennesker.

Frans' godhed og kærlighed, og hans iver for at følge Kristus efter, har gjort byen til et fredens sted, et helligt sted, hvor kærlighed mellem mennesker kommer til udtryk, og hvor den kristne enhed er større end så mange andre steder.

Sammen med vores særdeles dygtige, velforberejede, engagerede og meget omsorgsfulde rejseledere, Marianne Plum og Gunnar Bach Pedersen, fik vi 24 deltagere en god forståelse for den verden, der var Frans'.

Vi følte, at vi gik i den Hellige Frans af

Assisis fodspor, når vi besøgte de mange steder, hvor han havde levet og virket.

I San Damiano, den lille kirke uden for byen, hvor Frans fik sin kaldelse, da Kristus på korset bød ham at opbygge den kirke, der var ved at falde i ruiner, fik vi et indblik i franciskansk enkelthed. Det var en særlig oplevelse at se det sted, hvor Den hellige Clara havde sit første kloster. En buket blomster og et simpelt trækors markerede stedet, hvor Clara døde i 1253.

Mens Frans lå alvorlig syg og i krise i en rørrhytte et stykke fra San Damiano, skrev han sin vidunderlige Solsang. På trods af sin elendighed blev det ham klart, at han var omsluttet af Guds kær-

lighed. En mindeplade markerer, hvor sangen blev skrevet.

Det var fascinerende at besøge Eremodelle Carceri. Et noget barsk sted, hvor Frans og hans venner i klippehuler fandt ro til bøn og meditation.

Frans tilbragte julenat 1223 i en grotte ved Greccio. Vi var der i 2006 og kunne ved selvsyn se den hule på klippesiden, hvor Frans, sammen med brødre og folk fra egnen, i et tableau levendegjorde Jesu fødsel i Bethlehem. Det tilstødende kloster, der som en svalerede var anbragt på klippesiden, var lille og spartansk indrettet, med der var en pragtfuld udsigt over dalen. At der også i dag sker kærlighedsmirakler på stedet, blev vi forvisset

om, da vi på vores vej ned fra klosteret, i en tilstødende nyere kirke, blev tilskuere til et forestående bryllup.

Det blev til flere besøg i den store S. Francesco Kirke med de smukke fresker af Giotto og Cimabues fantastiske billeder af Frans. Under højalteret i den underste kirke ligger Frans begravet. I gravkapellet var der mange mennesker, men alligevel havde vi en stærk oplevelse af dette steds dybe fred.

I S. Chiara Kirken tilbragte vi en tid foran det store byzantinske kors med Kristusfiguren, der talte til den unge Frans. Vi oplevede også en smuk aftenkoncert i klarissernes flotte kirke.

På La Verna bjerget i Appenninerne modtog Frans i 1224 Kristi sårmærker. Vores besøg på stedet var absolut et af Turens højdepunkter. I den store kirke – der er smykket med 6 værker af Della Robbiaernes bedste kunst - deltog vi i brødrenes vespergudstjeneste for derefter sammen med dem at gå i procession til det lille kapel, der er bygget på det sted, hvor Frans blev stigmatiseret. Det gjorde et dybt indtryk på os, da brødrene ved den afsluttende bøn i kapellet sang: Herre, her har du mærket din tjener med tegnene på vores forløsning.

Inden sin død bød Frans ”søster død” velkommen ved at føje endnu et vers til

Solsangen.

Han blev ført til Porziuncola, der havde været hans kære hjemsted gennem mange år.

Vi besøgte stedet med det lille prunkløse Porziuncola Kapel, der nu står inde i den store kirke San Maria degli Angeli. Forunderligt var det også at stå ved det sted, hvor Frans døde den 4. oktober 1226.

Vi har haft en tur med mange store oplevelser – mange flere, end her beskrevet – og derfor er det nærliggende først og fremmest at takke Marianne og Gunnar for deres store indsats.

Turens program var righoldigt, men der

var også afsat tid til, at vi på egen hånd kunne udforske byen og omegnen.

Størst indtryk gjorde nok tiden, vi fik til gudstjeneste, bøn og eftertanke – og ikke mindst tiden til samvær med livsglade franciskanersøstre i vores hjemkloster og med alle rejsedeltagerne.

Til trods for vore forskelligheder oplevede vi en samhørighed, en respekt, en lydhørhed over for hinanden, en omsorg og en glæde, som var meget usædvanlig og livsbekræftende.

I dette så positive samspil mellem mennesker fandt vi den egentlige betydning af at gå i Frans af Assisis fodspor.

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Strindbergsvej 34, 2500 Valby
tlf 36 17 50 70 / 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49

Suzanne Scavenius Torp,
Jægersborg Alle 45, 2. mf.
2920 Charlottenlund
tlf 39 64 45 11

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Inge Lise Therkildsen
De Conincks Vej 20, 2840 Holte
tlf 45 41 34 33

Br. Theodor Jürgensen OFM Conv.
Frederiksborgvej 11
4000 Roskilde
46 36 77 56

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen